

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ПРОГРАМА ІСПИТУ З МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ЗАМІСТЬ ЄДИНОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

для вступу на навчання
для здобуття ступеня доктора філософії
для вступників, які мають право на спеціальні умови вступу
на основі здобутого раніше ступеня магістра
або освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста (НРК7)
для всіх спеціальностей

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Вступний іспит з методології наукових досліджень замість Єдиного вступного випробування (далі - ЄВВ) - це форма вступного випробування для вступу на навчання до Одеського державного аграрного університету для здобуття ступеня доктора філософії для осіб, що мають право на спеціальні умови участі у конкурсному відборі, категорії яких визначені Порядком прийому на навчання для здобуття вищої освіти у 2026 році та Правилами прийому на навчання для здобуття вищої освіти у Одеському державному аграрному університеті у 2026 році.

Програма іспиту з методології наукових досліджень замість ЄВВ розроблена відповідно до Програми єдиного вступного випробування з методології наукових досліджень (затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 19 травня 2025 року № 740).

Програма включає матеріал за наступними розділами:

- Розділ 1. Наука та наукові дослідження у сучасному світі.
- Розділ 2. Загальне уявлення про методологію наукового дослідження.
- Розділ 3. Система організації наукової діяльності.
- Розділ 4. Представлення наукових досліджень.

Деталізований тематичний зміст Програми за розділами наведено у додатку 1.

Метою вступного випробування є виявлення рівня сформованості у вступників фундаментальних знань та навичок у галузі методології наукового пізнання, необхідних для здійснення самостійної дослідницької роботи, написання наукових праць, участі в наукових проєктах.

Вступники повинні:

знати:

- базові поняття, структуру, форми і функцій науки;
- типи та ознаки наукових досліджень;
- сучасні наукові підходи і методологічні принципи;
- методи і прийоми наукового пізнання - емпіричні і теоретичні;
- вимоги до академічної доброчесності та етики дослідника;
- вимоги до структурування та представлення результатів дослідження

вміти:

- формулювати мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження;
- здійснювати критичний аналіз джерел, виявляти наукову новизну;
- обирати та обґрунтовувати методи дослідження;
- системно аналізувати, узагальнювати та представляти результати наукової роботи;
- дотримуватися принципів академічної доброчесності.

В процесі підготовки до іспиту з методології наукових досліджень замість ЄВВ рекомендується використовувати сучасну наукову та методичну літературу з методології досліджень, офіційні документи (законодавство у сфері освіти та науки), а також аналітичні матеріали, що стосуються досліджень в аграрній сфері.

Іспит з методології наукових досліджень замість ЄВВ проводиться

відповідно до розкладу вступних випробувань ОДАУ в очному форматі, з подальшим оприлюдненням вступного випробування на сайті ОДАУ впродовж трьох днів після оголошення оцінок вступників та зберігається на цих ресурсах у відкритому доступі протягом одного року.

Форма проведення іспиту з методології наукових досліджень замість ЄВВ - усна співбесіда.

Кожний вступник отримує 2 випадкові питання з переліку питань, наведених у пункті 2. Перше питання з розділів «Наука та наукові дослідження у сучасному світі» або «Загальне уявлення про методологію наукового дослідження»; друге питання - з розділів «Система організації наукової діяльності» або «Представлення наукових досліджень».

2. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ІСПИТУ З МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

1. Наука як соціокультурний феномен та суспільний інститут.
2. Відмінності науки від інших складових культури. Наука та філософія, наука та релігія, наука та мистецтво.
3. Наука як основний засіб отримання нового об'єктивного знання.
4. Наука як дослідницька (пізнавальна) діяльність. Види наукової діяльності (згідно із Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність»).
5. Характерні ознаки та функції науки.
6. Організація наукової діяльності в Україні.
7. Сутність, значення та функції наукових досліджень у сучасному суспільстві.
8. Наукове дослідження як процес.
9. Відкрита наука: сутність та базові складові.
10. Наукова комунікація: сутність та структура.
11. Цінності та принципи відкритої науки.
12. Методологія науки в широкому й вузькому значеннях.
13. Характеристика методів наукового дослідження (емпіричні, теоретичні, загальнонаукові, конкретно-наукові).
14. Основні методологічні принципи наукових досліджень.
15. Характеристика основних загальнонаукових методологічних підходів (системного, аксіологічного, історичного).
16. Наукове пізнання як основа наукових досліджень: сутність, принципи, рівні.
17. Поняття наукового факту. Роль фактів у науковому пізнанні.
18. Наукова теорія як найбільш розвинена форма наукового пізнання.
19. Загальна характеристика теоретичних методів наукового пізнання.
20. Загальна характеристика емпіричних методів наукового пізнання.
21. Поняття актуальності наукового дослідження.
22. Етапи визначення теми наукового дослідження.
23. Мета, завдання, об'єкт та предмет дослідження: співвідношення понять.
24. Поняття та рівні наукової новизни дослідження.

25. Пошук й опрацювання наукової інформації.
26. Основні функції наукової інформації.
27. Класифікація джерел наукової інформації.
28. Етика застосування штучного інтелекту у наукових дослідженнях.
29. Методологічна культура й етика наукової діяльності.
30. Закон України «Про академічну доброчесність». Принципи академічної доброчесності.
31. Види порушень академічної доброчесності: сутність та санкції.
32. Публікації як спосіб представлення результатів наукових досліджень.
33. Структура та функції наукових публікацій.
34. Інформаційно-пошукові системи, ресурси мережі Інтернет як джерело пошуку наукової інформації.
35. Експеримент як метод наукового дослідження. Етапи експерименту.
36. Соціологічні методи наукових досліджень: загальна характеристика.
37. Гіпотетико-дедуктивний метод дослідження. Індукція і дедукція, виведення висновків.
38. Абстрагування і конкретизація. Метод сходження від абстрактного до конкретного. Основні етапи застосування в науковому дослідженні.
39. Метод порівняння. Умови і завдання порівняння. Види порівнянь.
40. Метод як засіб отримання наукового знання, організації пізнавальних процедур, як система пізнавальних прийомів.

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ЗНАНЬ ВСТУПНИКІВ

Оцінювання відповідей на вступному випробуванні здійснюється за 100-бальною шкалою, за системою ЄКТС та національною шкалою (табл. 3.1).

Таблиця 3.1.

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ЄКТС	Значення оцінки ЄКТС	Критерії оцінювання	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою
1	2	3	4	5	6
90 - 100	A	відмінно	Вступник виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили	Високий (творчий)	Відмінно
82 - 89	B	дуже добре	Вступник вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна	Достатній (конструктивно-варіативний)	Добре
74 - 81	C	добре	Вступник вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок		
64 - 73	D	задовільно	Вступник відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти	Середній (репродуктивний)	Задовільно

			помилки, серед яких є значна кількість суттєвих		
60 - 63	E	достатньо	Вступник володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні		
35 - 59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання семестрового контролю	Вступник володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу	Низький (рецептивно-продуктивний)	Незадовільно

Кожен білет складається з двох питань, відповіді на які надаються окремо. Оцінка знань визначається на основі округленого середнього арифметичного балу, отриманого вступником за відповіді на кожне питання екзаменаційного білету.

Під час іспиту в усній формі члени відповідної предметної комісії відмічають правильність відповідей в аркуші усної відповіді, який після закінченні іспиту підписується вступником та членами відповідної комісії.

ТЕМАТИЧНИЙ ЗМІСТ ПРОГРАМИ ЗА РОЗДІЛАМИ

Зміст програми структуровано за наступними розділами:

- Розділ 1. Наука та наукові дослідження у сучасному світі.
- Розділ 2. Загальне уявлення про методологію наукового дослідження.
- Розділ 3. Система організації наукової діяльності.
- Розділ 4. Представлення наукових досліджень.

Питання мають різні рівні складності: від простого відтворення знань (рівень А) до розуміння, аналізу та застосування (рівень В).

№ з/п	Назва розділу, теми та її зміст	Рівень складності
РОЗДІЛ 1. НАУКА ТА НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ В СУЧАСНОМУ СВІТІ		
1.	ФЕНОМЕН НАУКИ	
1.1.1.	<i>Наука як складова культури (соціокультурний феномен).</i> Відмінності науки від інших складових культури. Наука та філософія, наука та релігія, наука та мистецтво. Наука як основний засіб отримання нового об'єктивного знання. Наука як система знань (теорії, закони, гіпотези, поняття, наукові методи). Наука як дослідницька (пізнавальна) діяльність. Види наукової діяльності (згідно із Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність»). Наука як соціальний інститут.	В В
1.1.2.	<i>Характерні ознаки та функції науки.</i> Критерії науковості, які відрізняють науку від інших форм знання: об'єктивність та предметність; системність; можливість перевірки; раціональність; доказовість; обґрунтованість і достовірність результатів; орієнтація на передбачення; наявність понятійно-категоріального апарату та власної методології. Основні функції науки: пізнавальна, евристична, практична (виробнича), світоглядна, соціальна, культурно-виховна, освітня. Сучасні підходи до класифікації наук: за цілями дослідження (фундаментальні, прикладні, розробки), за предметом (природничі, технічні, суспільні, гуманітарні).	В В В
1.1.3.	<i>Наука, ненаука і псевдонаука, проблема демаркації.</i> Наука, ненаука, псевдонаука, протонаука. Наука та доказовість, несуперечливість емпірично встановленим фактам, відтворюваність результатів. Науковий скептицизм.	В
1.1.4.	<i>Структурні елементи науки, їхня характеристика.</i> Поняття об'єкта і суб'єкта науки, їх взаємозв'язок та взаємозалежність.	В

№ з/п	Назва розділу, теми та її зміст	Рівень складності
	Науковий факт, поняття, термін, категорія, ідея, проблема, гіпотеза, концепція, теорія, закон, закономірність, науковий принцип.	В
1.2.	ОРГАНІЗАЦІЯ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	
1.2.1	<i>Закони України «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про вищу освіту».</i> Основні питання наукової діяльності, що регулюються законами України «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про вищу освіту». Третій рівень вищої освіти — кваліфікації, ступені, основні вимоги до компетентностей і результатів навчання.	В В
1.3.	РОЗУМІННЯ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	
1.3.1.	<i>Поняття «наукове дослідження».</i> Історичний, прагматичний, теоретичний, соціальний контекст поняття «наукове дослідження». Зв'язок поняття «наукове дослідження» з іншими поняттями: знання, інформація, розвідка, пошук, відкриття, винахід, прогрес тощо. Значення та функцій наукових досліджень у сучасному суспільстві. Наукове дослідження та інші види отримання інформації або розв'язання проблем: практичний і теоретичний досвід, інстинктивні дії, навчання, дії навчання тощо. Фундаментальні та прикладні наукові дослідження як основні форми наукової діяльності.	В В В
1.3.2.	<i>Наукове дослідження як процес.</i> Визначення проблеми дослідження. Підготовка, виконання дослідження. Оприлюднення, обговорення й уточнення результатів як стадій (етапів) науково-дослідного процесу.	В
1.3.3.	<i>Класифікація наукових досліджень.</i> Класифікація за сферою використання результатів (за цільовим призначенням). Класифікація за методами дослідження. Класифікація за джерелом фінансування. Класифікація за зв'язком з суспільним виробництвом. Класифікація за тривалістю дослідження. Класифікація за стадіями дослідження. Класифікація за кількістю науковців, які працюють над дослідженням (одиничне, групове). Класифікація за кількістю задіяних наукових галузей (одна, комплексне або big science).	В В В

№ з/п	Назва розділу, теми та її зміст	Рівень складності
1.4.	ВІДКРИТА НАУКА	
1.4.1.	<i>Поняття відкритої науки (UNESCO).</i> Визначення поняття «відкрита наука». Наукова комунікація.	A B
1.4.2.	<i>Складові відкритої науки.</i> Відкриті наукові знання. Відкрита наукова інфраструктура. Відкрита участь соціальних суб'єктів. Відкритий діалог з іншими системами знань.	B
1.4.3.	<i>Цінності та принципи відкритої науки.</i> Цінності відкритої науки. Принципи відкритої науки.	B
1.4.4.	<i>Переваги і ризики відкритої науки.</i> Переваги відкритої науки. Ризики відкритої науки.	B
РОЗДІЛ 2. ЗАГАЛЬНЕ УЯВЛЕННЯ ПРО МЕТОДОЛОГІЮ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ		
2.1.	ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА МЕТОДОЛОГІЇ	
2.1.1	<i>Широке та вузьке розуміння методології.</i> <i>Поняття методології науки.</i> Методологія науки в широкому й вузькому значеннях. Головна мета методології науки. Методологічна основа наукового дослідження. Методологія як загальна система і галузь теоретичних знань та уявлень. Методологія як система найбільш загальних принципів пізнання. Методологія як вчення про правила мислення. Методологія як вчення про науковий метод. Описова, нормативна, критична, прогностична функції методології науки. Роль методології науки в забезпеченні об'єктивності та надійності наукових досліджень. Міждисциплінарність у сучасній методології. Структура методології за змістом (принципи, парадигми, цінності, теорії, поняття, методи, прийоми).	B B B B
2.1.2.	<i>Поняття методу і методики: спільне та відмінне.</i> Поняття методу. Визначення методу як способу досягнення певної мети, вирішення конкретного завдання. Класифікація методів за типом знання, рівнем пізнання, методологією дослідження, способом організації наукового дослідження. Характеристика методів (емпіричні, теоретичні, загальнонаукові, конкретно-наукові). Ознаки наукового методу: об'єктивність, надійність, валідність, детермінованість, результативність,	B B B B

№ з/п	Назва розділу, теми та її зміст	Рівень складності
	адекватність. Поняття методики. Визначення методики як сукупності конкретних прийомів і процедур застосування певного методу. Структура методики: мета, завдання, об'єкт, предмет, методи, Інструменти, процедури, критерії оцінювання результатів). Вимоги до методики: адаптивність, відтворюваність результатів, ефективність. Спільне та відмінне між методом і методикою.	В В В
2.1.3.	<i>Структура змістовної методології.</i> Філософська методологія як рівень методології науки. Загальнонаукова методологія. Загальнонаукові підходи, загальнонаукові принципи, загальнонаукові поняття. Конкретно-наукова методологія.	В В А
2.1.4.	<i>Основні методологічні принципи наукових досліджень.</i> Основні методологічні принципи наукових досліджень (об'єктивність, всебічність, сутнісний аналіз, єдність історичного і логічного, доказовість, альтернативність, системність).	В
2.1.5.	<i>Характеристика деяких методологічних підходів.</i> Системний підхід як загальнонауковий підхід (сутність, основні вимоги до використання). Поняття системи і структури. Системний аналіз. Характеристика аксіологічного підходу в контексті цінностей наукового знання, наукової діяльності, цінностей вченого.	В В
2.2.	НАУКОВЕ ПІЗНАННЯ ЯК ОСНОВА НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	
2.2.1.	<i>Наукове пізнання та його ознаки.</i> Наукове пізнання як відносно самостійна, цілеспрямована пізнавальна діяльність. Компоненти наукового пізнання: мета (цілі) пізнання; пізнавальна діяльність суб'єктів; об'єкти пізнання; предмет пізнання; методи та засоби пізнання; логічні форми та мовні засоби пізнання; результати пізнання.	В
2.2.2.	Принципи наукового пізнання: принцип об'єктивності; принцип пояснення множини досліджуваних явищ за допомогою небагатьох загальних уявлень; принцип достатньої повноти обґрунтування; принцип системності; принцип єдності аналізу й синтезу; принцип єдності історичного й логічного; принцип сходження від абстрактного до конкретного.	В

№ з/п	Назва розділу, теми та її зміст	Рівень складності
2.2.3.	<i>Рівні наукового пізнання (теоретичний, емпіричний).</i> Емпіричний рівень як рівень наукового пізнання. Дослідницькі операції: спостереження за об'єктами; фіксація фактів; проведення експериментів; встановлення емпіричних співвідношень і зв'язок між окремими явищами. Специфіка емпіричного знання. Пізнання об'єкта з боку зовнішніх зв'язків; обмеженість сфери застосування отриманого знання. Поняття наукового факту. Факти дійсності і факти науки. Науковий факт як знання про подію або явище, достовірність яких доведена; знання, отримане під час спостережень і експериментів. Роль фактів у науковому пізнанні: створення емпіричної бази для висунення гіпотез і побудови теорій; вирішальне значення в підтвердженні гіпотез (теорій) або їх спростуванні. Теоретичний рівень пізнання дійсності. Проблеми і наукові припущення (гіпотези), що базуються на фактах, а також засновані на них закони, принципи і теорії. Специфіка теоретичного знання. Створення систем знань, теорій, у яких розкриваються загальні зв'язки, формулюються закони; переважає раціональний момент пізнання; відображаються явища і процеси з боку їхніх універсальних внутрішніх зв'язків і закономірностей; систематизуються досліджувані об'єкти. Поняття наукової теорії. Теорія як найбільш розвинена форма наукового пізнання. Теорія як сукупність доведених і об'єднаних в єдину систему понять, категорій, законів, принципів, концепцій, що узагальнено відображають певну область дійсності. Наукова теорія як сукупність понять і суджень стосовно деякої предметної сфери, об'єднаних у єдину систему знань за допомогою певних логічних принципів. Функції теорії (синтетична, пояснювальна, методологічна, прогностична, практична).	В В В В В
2.3.	МЕТОДИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	
2.3.1.	Метод як обґрунтована та ефективна система дій для досягнення певних цілей. Метод як засіб отримання наукового знання, організації пізнавальних процедур, як система пізнавальних прийомів.	В В
2.3.2.	<i>Функції методу. Питання залежності результатів дослідження від методу.</i> Основні функції методу (пізнавальна, експериментально-дослідницька, інструментальна), аналітична,	В

№ з/п	Назва розділу, теми та її зміст	Рівень складності
	Об'єктивність і суб'єктивність у виборі методів дослідження. Поняття «методологічного негативізму», «методологічного анархізму» та «методологічної ейфорії». Зумовленість результатів дослідження від обраних методів.	В
2.3.3.	<i>Характеристика емпіричних методів наукового пізнання.</i> Спостереження як метод наукового дослідження. Основні вимоги до спостереження, його переваги й недоліки. Метод порівняння. Умови (вимоги до порівняння) і завдання порівняння. Види порівнянь. Метод вимірювання. Вимірювання як визначення числового значення. Основні елементи вимірювання. Поняття похибки вимірювань. Експеримент як метод наукового дослідження. Етапи експерименту.	В В В В
2.3.4.	<i>Характеристика теоретичних методів наукового пізнання.</i> Аксіоматичний метод. Гіпотетико-дедуктивний метод. Гіпотеза і дедукція, виведення висновків. Абстрагування і конкретизація. Метод сходження від абстрактного до конкретного. Основні етапи застосування. Історичний та логічний метод, специфіка його застосування.	В В В В
РОЗДІЛ 3. СИСТЕМА ОРГАНІЗАЦІЇ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ		
3.1.	ЕЛЕМЕНТИ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	
3.1.1.	Поняття актуальності наукового дослідження (потреба у вирішенні конкретної наукової та/або прикладної проблеми).	А
3.1.2.	Етапи визначення теми наукового дослідження: огляд літератури, можливості та ресурси дослідника, теоретичне та практичне значення очікуваних результатів.	В
3.1.3.	Визначення мети, завдань, об'єкта та предмета дослідження, розуміння відмінності між цими поняттями	В
3.1.4.	Поняття наукової новизни: відкриття, уточнення та доповнення наявних знань, удосконалення наявних моделей чи технологій тощо.	В
3.2.	ПОШУК Й ОПРАЦЮВАННЯ НАУКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ	
3.2.1.	<i>Інформація: сутність, властивості.</i>	

№ з/п	Назва розділу, теми та її зміст	Рівень складності
	Поняття інформації та її ролі в науковому дослідженні. Основні властивості наукової інформації: адекватність, релевантність, правильність, точність, актуальність. Основні функції наукової інформації: кумулятивна (накопичення знань), комунікативна (передача знань), культурологічна (збереження культурної спадщини), соціальної пам'яті (фіксація досвіду).	В В
3.2.2.	<i>Класифікація джерел інформації.</i> Первинні джерела інформації. Вторинні джерела інформації.	В В
3.2.3.	<i>Науковий пошук інформації.</i> Бібліотечні каталоги (традиційні та електронні). Інформаційно-пошукові системи, ресурси мережі інтернет (електронні наукові видання, бази даних, репозиторії, архіви).	В В
3.2.4.	<i>Штучний інтелект у наукових дослідженнях.</i> Застосування штучного інтелекту (автоматизація пошуку та швидкої обробки великих обсягів інформації, автоматизація рутинних завдань). Проблеми використання штучного інтелекту (академічна доброчесність, порушення авторських прав, вигадкування даних, непрозорість методик).	В В
3.3.	МЕТОДОЛОГІЧНА КУЛЬТУРА. АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ	
3.3.1.	<i>Методологічна культура й етика наукової діяльності.</i> Поняття методологічної культури. Ознаки методологічної культури: методологічність, методологічна рефлексія, методологічна грамотність, методологічна компетентність, культура роботи з інформацією. Основні принципи етики наукової діяльності: об'єктивність та неупередженість; відповідальність за результати досліджень; повага до інтелектуальної власності; уникання конфлікту інтересів. Академічна доброчесність. Принципи академічної доброчесності (чесність, довіра, справедливість, повага, відповідальність, прозорість). Види порушень академічної доброчесності: академічний плагіат, самоплагіат, фальсифікація, фабрикація, списування, обман, хабарництво та ін.. Відповідальність за порушення академічної доброчесності.	В В В В
РОЗДІЛ 4. ПРЕДСТАВЛЕННЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ		
4.1.	ПУБЛІКАЦІЇ ЯК СПОСІБ ПРЕДСТАВЛЕННЯ НАУКОВИХ ПУБЛІКАЦІЙ	

№ з/п	Назва розділу, теми та її зміст	Рівень складності
4.1.1	<i>Поняття наукової публікації.</i> Наукова публікація як структурована презентація наукового дослідження, що містить пояснення сутності певної наукової проблеми, методи й результати її дослідження, науково обґрунтовані висновки. Функції наукових публікацій: оприлюднення результатів наукової роботи; встановлення пріоритету автора; свідчення про особистий внесок дослідника в розробку наукової проблеми; підтвердження достовірності основних результатів, новизни і наукового рівня дослідження; підтвердження факту апробації та впровадження результатів; фіксації завершення певного стану дослідження або роботи в цілому; забезпечення наукової спільноти первинною науковою інформацією.	В В